

ХЕПАТОЛОГИЈА

ЕПИДЕМИОЛОШКИ КАРАКТЕРИСТИКИ КАЈ ПАЦИЕНТИТЕ СО ХЕПАТОЦЕЛУЛАРЕН КАРЦИНОМ ВО ПЕРИОДОТ 1998-2007 год. (ретроспективна анализа)

Цуракова Е, Исахи У, Тодоровска Б, Чаловска В, Јоксимовиќ Н, Трајковска М, Андреевски В,

Попова Р, Рамадани А,

Клиника за гастроентерохепатологија, Скопје, Македонија.

ВОВЕД И ЦЕЛ: Хепатоцелуларниот карцином (ХЦК) се карактеризира со специфична географска, полова и возрасна дистрибуција, во голема мерка детерминирана од етиолошките фактори. Регионалните варијации во дистрибуцијата на ХЦК се должат на различната застапеност на вирусниот хепатит и одредени етзогени фактори кои учествуваат во неговата етиопатогенеза. Последните истражувања во САД укажуваат на пораст на инцидентата на ХЦК во изминатите две декади. Цел на студијата е да се утврди застапеноста на ХЦК во материјалот на Клиника за гастроентерохепатологија и да се определат епидемиолошките карактеристики на анализираните пациенти.

МАТЕРИЈАЛ И МЕТОД: Во студијата ретроспективно се обработува медицинската документација на хоспиталните пациенти со новооткриен ХЦК во периодот 1998-2007 год. Материјалот го сочинуваат 130 пациенти од кои 66 со хистопатохистолошки потврден ХЦК, а кај останатите 64 дијагнозата беше поставена врз база на карактеристични морфолошки, лабораториски и клинички параметри. Пациентите беа анализирани по пол, возраст, присуство или отсуство на црнодробна цироза и присуство или отсуство на хепатит В и С вирусна инфекција.

РЕЗУЛТАТИ И ДИСКУСИЈА: Од 1998 до 2007 год. ХЦК беше дијагностициран кај вкупно 130 пациенти. Мажи беа 106 (81.5%), а жени 24 (18.5%). Средната возраст изнесуваше 59.0 год. (13-86) а најголем број од пациентите, 27 (22%) беа на возраст од 60-64 год. Во однос на морфолошкиот приказ, 60 (46.1%) пациенти ултрасонографски се презентираа со солитарна лезија, 51 (39.2%) како мултифокален ХЦК, 12 (9.2%) како инфильтративен тип, а small HCC беше дијагностициран кај 7 (5.4%) пациенти. Неопластична тромбоза на системот на портна вена беше утврдена кај 22 (16.9%) пациенти. Присуство на ризик фактор (алкохол, вирусна инфекција, и/или црнодробна цироза) беше потврдено кај 88 пациенти (67.7%). Од 58 тестираните пациенти, ХБс Аг-позитивни беа 41 (70.7%), анти ХЦВ-позитивни 10 (17.2%), а комбинирана Б и Ц вирусна инфекција беше присутна кај 2 (3.4%) пациенти. ХЦК беше дијагностициран на терен на преегзистирачка црнодробна цироза кај 84 пациенти (69.5%) со што се потврди статистички сигнификантна поврзаност меѓу постоењето на црнодробна цироза и појавата на ХЦК ($p < 0.001$). Од вкупниот број на пациенти со цироза, кај 50 (59.5%) од нив цирозата беше од постхепатидно потекло, кај 16 (19%) од алкохолно, 5 (5.9%) имаа двојна етиологија, а кај 13 (15.5%) пациенти етиолошкиот фактор беше непознат.

ЗАКЛУЧОЦИ: Бројот на новооткриени случаи на ХЦК од 1998 до 2007 год, покажува тенденција на пораст. ХЦК почесто се јавува кај повозрасни и кај пациенти од машки пол. Постои јасна поврзаност меѓу хроничната ХЦВ и ХБВ инфекција и ХЦК. Црнодробната цироза е сигнификантно асоциирана со појавата на ХЦК.

